

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1055-2/2019.	
Érkezett: 2019 JÚL 23.	
Példány: 1	Kezelő: oda: 31
Melléklet: db	

Alkotmánybíróság
Dr. Bitskey Botond főtitkár úr részére

Hivatkozási szám az elsőfokú bíróságon: 26.B.288/2011/231. a Fővárosi Törvényszék előtt
Hivatkozási szám a másodfokú bíróságon: 5.Bf.217/2017/25. a Fővárosi Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság előtt
Hivatkozási szám a felülvizsgálat során: Bfv.III.1.310/2018/22. a Kúria előtt

Alkotmánybírósági ügyszám: IV.1055-1/2019.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Árva Tamás ügyvéd

az Alkotmánybíróság 2019. június 24. napján kelt felhívására az alábbi

hiánypótlást

terjesztem elő:

Az eredeti kérelmemben írtakat fenntartom, jelen hiánypótlás annak a kiegészítése

A Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számon hozott (továbbiakban: elsőfokú ítélet) ítélete és a Fővárosi Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság 5.Bf.217/2017/25. számú (továbbiakban: másodfokú ítélet) ítélete szélsőségesen sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében elismert jogállamiságot, és sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz való jogot.

Jogi álláspontom szerint a Kúria végzése, mint az ügy érdemében hozott befejező döntés az Alaptörvényben biztosított jogomat sérti, és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. Jogi álláspontom szerint a Kúria sérelmezett végzése nem állja ki az alkotmányossági próbát, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség esete áll fenn.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

rendű terheltet bűnösnek mondta ki tártstettesként elkövetett hűtlen kezelés büntetében [Btk. 376. § (1) és (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt 1 év 6 hónapi – végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre ítélte, s a terheltet előzetes mentesítésben részesítette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a terhelt legkorábban a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a XV. rendű terheltet – a többi terhelttel egyetemlegesen - 131.700.000 forint és annak 2004. június 24. napjától járó törvényes kamata a Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata magánfél, az állam javára pedig 900.000 forint illeték megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2018. február 28-án meghozott 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. A XV. rendű terheltnek felrótt bűncselekményt hanyag kezelés vétségének [1978. évi IV. törvény 320. § (1) és (2) bekezdés] minősítette, a tártstettesi elkövetésre utalást mellőzte, és a terheltet megrovásban részesítette. A megítélt polgári jogi igény összegét 123.010.000 forintra mérsékelte, a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezést akként módosította, hogy annak kezdő napja 2004. október 6., és e naptól kezdődően köteles a terhelt a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni; továbbá a magánfél megnevezését helyesbítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében helybenhagyta.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. április 4.-én kelt, és a XV. rendű terhelt képviselője védője által 2019. április 11. napján kézhez vett végzésével a Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg Kúria Bfv.III.1.310/2018/22. számú ügyszámú határozatának, a .Bf.217/2017/25. számú ítéletének és a Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Valamennyi rendes bírói jogorvoslati lehetőség – a felülvizsgálati eljárást is ideértve – kimerítésre került. Perújítási kérelem benyújtásra nem került.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Nyilatkozom arról, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó az alapügy terheltje így érintettsége nem kíván külön bizonyítást.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Fentieket az érdemi indokolásban részletesen kifejtem.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

I. Az első- másodfokú, valamint a felülvizsgálati határozatok rövid ismertetése:

■■■■■ lendű terhelten bñösnek mondta ki társtettesként elkövetett hñtlen kezelés büntetében [Btk. 376. § (1) és (5) bekezdés a) pont]. Ezért őt 1 év 6 hónapi – végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre ítélte, s a terhelten előzetes mentesítésben részesítette. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát bñrtñben határozta meg azzal, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a terhelten legkorábban a büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Kötelezte a XV. rendű terhelten – a többi terheltennel egyetemlegesen - 131.700.000 forint és annak 2004. június 24. napjától járó törvényes kamata a Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata magánfél, az állam javára pedig 900.000 forint illeték megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a 2018. február 28-án meghozott 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében megváltoztatta. A XV. rendű terheltnek felrótt bűncselekményt hanyag kezelés vétségének [1978. évi IV. törvény 320. § (1) és (2) bekezdés] minősítette, a tártstettesi elkövetésre utalást mellőzte, és a terheltet megrovásban részesítette. A megítélt polgári jogi igény összegét 123.010.000 forintra mérsékelte, a kamatfizetésre vonatkozó rendelkezést akként módosította, hogy annak kezdő napja 2004. október 6., és e naptól kezdődően köteles a terhelt a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni; továbbá a magánfél megnevezését helyesbítette. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a XV. rendű terhelt tekintetében helyben hagyta.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság 2019. április 4.-én kelt, és a XV. rendű terhelt képviselője védője által 2019. április 11. napján kézhez vett végzésével a Fővárosi Törvényszék 26.B.288/2011/231. számú és a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.217/2017/25. számú ítéletét a XV rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

II. Alapjogi sérelmek

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(3) A büntetőeljárás alá vont személynek az eljárás minden szakaszában joga van a védelemhez. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.

(4) Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Fenti alaptörvényi normák az ügydöntő határozatban és az eljárás során és sérültek.

Az alapjogok sérelmei:

- I. [REDACTED] személyével szembeni vád abban az időpontban, amikor a jogerősen megállapított tényállás szerint a nyomozás elkezdődött, már elévült.

A végzés szélsőségesen sérti az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését, mivel a végzés ítéleti tényállást bírált felül. A jogerős másodfokú ítélet 1. oldalának 4. bekezdésében szereplő minősítés szerint [REDACTED] cselekményével az elkövetés idején hatályos 1978. évi IV. törvény (továbbiakban: régi Btk.) 320. § (2) bekezdésébe ütköző hanyag kezelés vétségét valósította meg. Ennek elévülési ideje a büntetési tételre és a cselekmény elkövetésekor hatályos régi Btk. 33. § (1) b) pontjára tekintettel három év volt, vagyis a cselekmény 2007. június 17. napján elévült.

Az elkövetés idején hatályos régi Btk. 320. § 2004. június 17. napján hatályos szövege:

„(1) Akit olyan idegen vagyon kezelésével vagy felügyeletével bíztak meg, amelynek kezelése vagy felügyelete törvényen alapul, és az ebből folyó kötelességének megszegésével vagy elhanyagolásával gondatlanságból vagyoni hátrányt okoz, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel, közérdekű munkával vagy pénzbüntetéssel büntetendő.

(2) A büntetés három évig terjedő szabadságvesztés, ha a hanyag kezelés különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okoz.”

A régi Btk. 33. § 2004. június 17. napján hatályos szövege:

„(1) A büntethetőség elévül

a) olyan büntett esetén, amely életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, húsz év;

b) egyéb bűncselekmény esetén a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább három év elteltével.”

[REDACTED] cselekménye eltér a többi, eredetileg 14 vádlott ügyétől, mivel ő nem volt jelen az ügyében történt szavazáson, így ő annak az ügynek nem vádlottja, az őt nem érinti. Esetében kizárólag az [REDACTED] értékesítésével kapcsolatos hanyag kezelés elévülésének megszakítására alkalmas eljárási cselekmények bírnak az elévülés tekintetében relevanciával, és ezt a másodfokú bíróság a jogerős ítéletében is felismerte.

A jogerős ítélet arra az álláspontra jutott, hogy [REDACTED] tételében nem következett be az elévülés, de nem ismerteti, hogy ezen álláspontot milyen szabályok alkalmazásával alakította ki. Felismerve, hogy [REDACTED] tételében az elévülést a többi vádlottól eltérően más események szakítják meg, a másodfokú ítélet 87. oldal 5. bekezdése az alábbiakat tartalmazza:

„Jóllehet [REDACTED] csak a 2-es tényállási ponttal érintett, de esetében sem merül fel a bűncselekmény elévülésének a lehetősége. A feljelentés az [REDACTED] tekintetében 2009. április 15. napján érkezett a nyomozó hatósághoz, amelynek vezetője 2009. április 24-én elrendelte az ügyben a nyomozást. Szakértőt a hatóság 2011. szeptember 20-án rendelt ki, gyanúsítottként 2012. június 5-én vonták a vádlottat felelősségre, a vádemelésre 2014. májusában került sor, a tárgyalásra pedig ezt követően 2014. július 1. napján. Mivel az elévülés félbeszakadását eredményezi a hatóság minden olyan tevékenysége, mely a felelősségrevonást célozza, a fenti intézkedésekkel az elévülési idő újból és újból elkezdődött.”

A végzés felülbírálta a másodfokú ítélet 87. oldalának 5. bekezdésében a nyomozás elrendelésére vonatkozó megállapításokat. Összesítő táblázat az ítéletben szereplő cselekmények idejéről:

A jogerős ítélettel elbírált cselekmény elkövetésének az ideje:	2004. június 17.
A régi Btk. 33. § (1) b) pontja szerinti elévülés bekövetkezésének az ideje:	2007. június 17.
A feljelentés nyomozó hatósághoz való beérkezésének ideje:	2009. április 15.
A nyomozás elrendelésének az ideje:	2009. április 24.
██████ első kihallgatása gyanúsítottként:	2012. június 5.

Fenti ítéleti tényállással szemben az ügyészség olyan, a büntetőeljárás szempontjából lényegtelen cselekményekre hivatkozik, amelyek nem jelentettek valódi nyomozati cselekményeket. Az ügyészség által is elismerten sem ███████ feljelentése, sem a 2006. június 6. napján történt nyomozás elrendelése nem tartalmazta a ███████ elidegenítésének a vizsgálatát, mivel arra a feljelentő csak később utalt. Így nyomozás nem került az ███████ vonatkozásában elrendelésre.

Mivel a ███████ sz. alatti ingatlan elidegenítésére vonatkozóan ███████ feljelentése még csak tényállítást sem tartalmazott, és mivel így e tárgyban nyomozást sem rendelhettek el (nem is található a teljes iratanyagban az ███████ sz. alatti ingatlan vonatkozásában nyomozást elrendelő határozat 2009. április 24-e előtt, ehhez képest állítja azt az ügyészség, hogy már három évvel korábban is nyomoztak az ügyben), egészen a 2009. április 15-ei feljelentésig nem lehetett szó olyan érdemi eljárási cselekményekről, amelyek ténybeli alapja azonos az utóbbi vád tárgyává tett cselekmény ténybeli alapjával (tárgyi feltétel); illetve amelyek meghatározott személy - a terhelt - ellen a bűncselekmény bekövetkezésében, előidézésében játszott szerepének tisztázására irányulnak (személyi feltétel).

Alapvetően az elévülés intézményét üresítené ki az, ha egy ügyben olyan lényegtelen és a váddal nem összefüggő cselekményekre való hivatkozás megszakítaná az elévülést, mint amire jelen esetben az ügyészség hivatkozik. A vádbeli cselekmény során az ügyészség a nyomozás 2006. évben történő elrendelésére hivatkozik, a hivatkozott tanú meghallgatások 2006.10.27. és 2007.05.18. napjai között történtek. Végigolvasva újra a jegyzőkönyveket, általános beszélgetés történt ezeken az önkormányzati ügymenetéről, de semmi konkrétum nem merült fel az ███████ vádbeli értékesítésével kapcsolatosan. A tanúk nem is beszéltek a 2004. június 17. napján történt elidegenítésről szóló szavazásról, a nyomozás elrendeléséről szóló határozat pedig az iratok között az ███████ alatti ingatlan vonatkozásában (amely nevesítve említi) nem található.

Sőt, az ügyben a kár felmerülésére a szakértőt csak 2011. szeptember 20. napján (!), öt évvel az állítólagos nyomozás elrendelését követően rendelt ki a nyomozó hatóság, és a vádlott kihallgatása csak további 1 évvel később, 2012. június 5. napján történt meg. Ehhez képest megalapozatlan állításnak tűnik, hogy már 2006-ban nyomozás folyt volna az ███████ alatti ingatlannal kapcsolatos jogügylettel kapcsolatban. Egy elvi kérdés merül fel e körben: nyomozásnak lehet-e tekinteni azt az eljárást, ahol a nyomozás elrendelésére való hivatkozás után több mint 5 évvel rendelnek ki szakértőt arra az alapvető kérdésre, hogy „felmerült-e kár”, vagyis hogy az állítólagosan elkövetett bűncselekmény egyik tényállási eleme megvalósult-e?

Ilyen „üres nyomozással” szinte bármely ügy elévülését meg lehet akadályozni, így az elévülés önmaga ellehetetlenülne és a maga az elévülés fogalma üresedne ki. **Nyilvánvalóan ezen okokat mérlegelve**

állapította meg a másodfokú bíróság az ítéletének 87. oldalán, hogy a nyomozás a [REDACTED] vonatkozásában 2009. április 24. napján került elrendelésre.

2009. április 24. napjáig semmi olyan érdemi eljárási cselekmény nem történt a [REDACTED] alatti ingatlan értékesítésének a vizsgálata kapcsán, amely a cselekmény felderítését célozta volna, és így az elévülést félbe szakította volna. Annak a kérdésnek az eldöntésére pedig, hogy egyáltalán történhetett-e bűncselekmény, a szakértő kirendelése adott választ, amelyre csak 2011.09.20. napján került sor. [lásd: BH 2016.9.229.]

II. Az érintetteket megfosztották a független szakértés hiányában a védelem és a tisztességes tárgyalás jogától az alábbiak szerint. (Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikk.)

A végzés álláspontom szerint sérti a panaszosnak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében elismert tisztességes eljáráshoz való jogát.

A tisztességes eljárás Alaptörvényben foglalt elve sérült akkor, amikor az ítéletek és a végzés alapjául egy olyan szakértő véleményét fogadta el a bíróság, aki a sértett (!) részére a szokásos szakértői munkadíj tízszeres (!) mértékét kitevő mértékű díjazás ellenében végzett munkát, és ezt a körülményt a bíróság nem vizsgálta ki.

Az ítélet alapjául [REDACTED] 2012.03.15. napján készített szakvéleménye szolgált, amelyet előző beadványomhoz mellékként csatoltam.

[REDACTED] ugyanebben az időben szerződéses kapcsolatban állt a sértett Budapest Főváros VI. kerület Terézváros Önkormányzata 100%-os tulajdonában álló Terézvárosi Vagyonkezelő Nonprofit Zrt.-vel, akivel 2012. február 29. napján szerződést kötött egyes értébecslés elkészítésére.

A csatolt szerződés alapján [REDACTED] napi 300.000 Ft szakértői díjra (mindösszesen 3.000.000 Ft díjra) jogosult. 8 órás munkanappal számolva, ez 37.500 Ft + ÁFA óradíjat jelent. Ehhez képest a nyomozati eljárásban és a bírósági eljárásban a szakértő úr az igazságügyi szakértők díjazásáról szóló 3/1986. (II. 21.) IM rendelet 1. számú melléklet 91. sora szerint a szakértő díja 4.000 Ft óránként.

A megbízás időpontja egybeesett azzal az időponttal, amikor a jelen büntetőeljárás során a nyomozó hatóság kirendelte [REDACTED] azzal, hogy a Budapest VI. kerület [REDACTED] ingatlan értékére szakvéleményt készítsen el

Ez a szerződéses kapcsolat sajnos a másodfokú bíróság előtt merült csak fel, azt a bíróság nem vizsgálta érdemben. [REDACTED] szakvéleményével a védelem sokat foglalkozott, azok jelentős hibáit több beadványban támadta. Az a tény, hogy a vádirat elkészítésekor a szokásos ár tízszeresének a mértékét kitevő díjért végzett a sértett részére szakértési munkát, talán a hibákat megmagyarázza.

De ahogy a köznyelv mondja, nem elég tisztának lenni, annak is kell látszani. Ez a szakértőkre is igaz. Csak az a [REDACTED] végezhet szakértést egy eljárásban, aki a szokásos ár tízszeres mértékéért szakértő a sértett részére is?

[REDACTED] szakvéleményének számos hibájára világított rá a védelem.

Számos feltárt hiányosságot elfogadva az ügyészség maga módosította a kár értékét, a kár mértékét több mint 350.000.000 Ft összeggel csökkentve!

Ezen hibák közül most csak egyetlen elemet emelek ki: [REDACTED] a lakottság miatti értékcsökkenéséhez 2015.07.02. napján a 171. jegyzőkönyvben (31. oldal) azt állítja, hogy a lakottság miatti értékcsökkenést a szakmai gyakorlat 40-50 % mértékben engedi meg. A lakottság miatti értékcsökkenést a szakértők közül a jegyzőkönyvekben és a szakvéleményeikben [REDACTED]

[REDACTED] nem várható elfogulatlan szakvélemény, mivel a sértett és magánfél 100%-os tulajdonában álló céggel állt szerződéses kapcsolatban, amely során a szakértő úr az elvégzett munkáért a szokásos ár tízszeres mértékét kitevő díjazásban részesült, abban az időben, ugyanabban a hónapban (!), amikor a nyomozó hatóság jelen ügyben szakvéleményt készíttetett vele.

A bírósági eljárás során is [REDACTED] szakvéleményét fogadta el a bíróság. A védelem által feltárt hibák miatt a kár értékét a vádiratban szereplő 573.800.000 Ft helyett a jogerős ítélet végül 123.010.000 Ft összegre mérsékelte, ezt is [REDACTED] módosított szakvéleményére alapítva. ez is 360.000.000 Ft (!) összeggel kevesebb az eredeti vádirathoz képest, de a lakottság miatti értékcsökkenés tényleges figyelembe vétele és egy objektív szakértő esetén nem került volna semmilyen kár megállapításra!

Szélsőségesen sérti a tisztességes eljárásnak az Alaptörvényben rögzített elvét az a tény, hogy a büntetőeljárás során a marasztaló ítéletnek és a 123.010.000 forint összegű polgári jogi igény alapja egy olyan szakértőnek a véleménye, amely szakértő a vád és a sértett polgári jogi igényének az alapját képező szakvéleményének az elkészítésével egyidejűleg a sértett magánféllel állt olyan szerződéses viszonyban, amely során a szakértő a szokásos piaci ár tízszeresének a mértékét kitevő díjazásban részesült!

Az Alaptörvény XXIV. és XXVIII. cikkével ellentétesen hozott a Kúria marasztaló ítéletet.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem továbbá, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panaszban támadott döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig felfüggeszteni szíveskedjék. A polgári jogi igény vonatkozásában eljáró végrehajtó: [REDACTED] önálló bírósági végrehajtó, 014.V.3376/2018. levélcím: 1475 Budapest 10., Pf.: 2., illetve a bűnügyi költség vonatkozásában is eljárás van folyamatban.

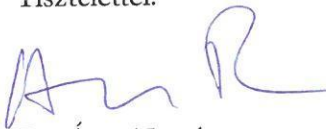
b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)
Alapbeadványhoz csatolva.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról
Indítványozó személyes adatai – nevét is ideértve - közzétételéhez nem járul hozzá.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata
Az alapügyet tárgyaló elsőfokú bíróságnál valamennyi irat rendelkezésre áll. A szakértővel kapcsolatosan fontosnak tartott nyilatkozatok csatolásra kerültek előző beadványomban.

Budapest, 2019. július 20.

Tisztelettel:

Dr. Árva Tamás
Ügyvéd

